

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-638/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1. BAREDINE d.o.o. Rovinj, A. Motovuljana 15, i 2. DAVORA FABRISA iz Kringe, Danijeli bb, OIB 90262505747, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Milanović, odvjetnik u Rovinju, protiv tuženika ORTIS COMMERCE d.o.o., u stečaju, Čavle, Kikovica bb, OIB 27408374267, kojeg zastupaju punomoćnici Vojko Braut i Petar Petrinić, odvjetnici u Rijeci, radi utvrđenja i isplate, i po protutužbi tuženika protiv tužitelja radi predaje stvari i isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-777/2008-106 od 2. svibnja 2012., u sjednici vijeća održanoj 16. veljače 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-777/2008-106 od 2. svibnja 2012. u točki I. izreke, te u točkama VII., VIII., IX. i X. izreke u odnosu na tužitelja Davora Fabrisa.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-777/2008-106 od 2. svibnja 2012. naloženo je tuženiku da tužitelju Davoru Fabrisu izda brisovno očitovanje za k.č. 4275/2 upisane u z.k.ul. 1133 k.o. Kringa, tako da se briše zabilježba odnosno predbilježba u zemljišnoj knjizi da je prijenos prava vlasništva na toj nekretnini s imena Davora Fabrisa na ime tuženika obavljen radi osiguranja tražbine iz članaka 4. i 5. Ugovora o najmu i sporazumu o osiguranju potraživanja broj 132/01 od 27. rujna 2001. koji upis je proveden u predmetu Općinskog suda u Pazinu poslovni broj Z-1042/01, a ukoliko to ne učini u roku od 15 dana brisovno očitovanje će zamijeniti ta presuda (točka I. izreke), naloženo je tuženiku da plati tužitelju Baredine d.o.o. iznos od 43.493,77 kn sa zateznim kamatama od dospijeca pojedinih novčanih iznosa do isplate, kao i da mu vrati bianco zadužnicu do

500.000,00 kn izdanu 30. kolovoza 2007. ovjerenu kod javnog bilježnika Marije Blečić iz Pazina, istoga dana pod poslovnim brojem Ov-7059/07 i zabranjeno tuženiku da zadužnicu preda na naplatu banci (točke II. i III. izreke), dok je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje da je tužitelj Baredine d.o.o. Rovinj stekao pravo vlasništva na cestovnom vozilu kombinirka CAT 438 B (pobliže označenom u izreci presude) i predaju valjanih isprava podobnih za registraciju vozila na ime tog tužitelja, jer će u suprotnom te isprave zamijeniti presuda (točka IV. izreke), kao i tužbeni zahtjev kojim je tužitelj Baredine d.o.o. tražio da sud naloži tuženiku da mu plati iznos od 82.630,20 kn s pripadajućim zateznim kamatama (točka V. izreke).

2. Pod točkama VI. do IX. izreke presude odlučeno je o protutužbenom zahtjevu tako da je naloženo tužitelju Baredine d.o.o. da vrati na skladište tuženika rabljeni stroj kombinirka CAT 438 u roku osam dana (točka VI. izreke koja je pogrešno označena kao točka IV.), a odbijen protutužbeni zahtjev kojim je tuženik tražio da sud naloži tužiteljima (dakle i Baredine d.o.o. Rovinj i Davoru Fabrisu) da mu plate iznos od 116.992,92 kn sa zateznim kamatama od 4. prosinca 2007. do isplate po stopi od 1,25% mjesečno i dodatnih 1,75% mjesečno za štetu koju vjerovnik trpi zbog zakašnjenja kao razliku do potpune naknade štete (točka VII. izreke), zatim protutužbeni zahtjev tuženika da mu tužitelj (nije određeno navedeno koji od dva tužitelja) plati iznos od 4.997,85 kn sa zateznim kamatama od dospijeca pojedinačno navedenih novčanih iznosa do isplate, kao i protutužbeni zahtjev tuženika da mu tužitelji (dakle i Baredine d.o.o. i Davor Fabris) plaćaju obroke mjesečne najamnine u iznosu od 7.672,00 kn uvećano za porez na dodanu vrijednost, svaki s datumom dospijeca pojedinog obroka najamnine svakog petnaestog u mjesecu počevši od 15. rujna 2007. pa nadalje sve do povratka stroja na skladište tužitelja (pravilno bi bilo tuženika) sa zateznim kamatama po stopi od 1,25% mjesečno i dodatnih 1,75% mjesečno za štetu koju vjerovnik trpi zbog zakašnjenja kao razliku do potpune naknade štete počevši od dospijeca pojedinog obroka najamnine do isplate (točka IX. izreke).

3. Konačno točkom X. izreke presude određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

4. Protiv te presude tužitelj Baredine d.o.o. i tuženik su pravovremeno podnijeli žalbu. Tužitelj Baredine d.o.o. pobija presudu u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev i prihvaćen protutužbeni zahtjev, a tuženik svojom žalbom pobija presudu u dijelu kojima je prihvaćen tužbeni zahtjev, a odbijen protutužbeni zahtjev, s tim da obje stranke pobijaju odluku o troškovima postupka.

5. Tijekom žalbenog postupka došlo je do prekida postupka na temelju odredbe članka 212. točke 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) zato što je nad tuženikom otvoren stečajni postupak (rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj P-777/2008-113 od 6. ožujka 2013.). Prijedlog za nastanak tog postupka stavila su oba tužitelja i društvo Eurostroj nova d.o.o. Čavle kao sveopći pravni slijednik tuženika Ortis commerce d.o.o. Čavle prije nego što je otvoren stečajni postupak nad tim društvom, tuženikom u ovom postupku. Rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj P-777/2008-117 od 24. srpnja 2015. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari.

Iz sadržaja tog rješenja proizlazi da je postupak nastavljen u odnosu na tuženika Ortis commerce d.o.o. u stečaju, a ne u odnosu na društvo preuzimatelja Eurostroj nova d.o.o. Čavle i rješenje je, osim punomoćniku tužitelja, dostavljeno stečajnom upravitelju tuženika Ortis commerce d.o.o. u stečaju, te je protekom roka za žalbu postalo pravomoćno. Potom je postupak u ovoj pravnoj stvari ponovo prekinut (rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj P-777/2008-122 od 5. prosinca 2019.) u odnosu na tužitelja Baredine d.o.o. zato što je prestao postojati (članak 212. točka 4. ZPP-a) i određeno da će se postupak nastaviti kada stečajni upravitelj ili pravni sljednici tog tužitelja preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine. Iz podataka u spisu proizlazi da nijedna stranka nije predložila nastavak prekinutog postupka, nego je tužitelj Davor Fabris tražio da se postupak provede u odnosu na njega s obzirom da je postupak prekinut samo u odnosu na tužitelja Baredine d.o.o.

6. Prema tome predmet ovog žalbenog postupka jest odlučivanje po žalbi tuženika protiv onog dijela presude koji se odnosi na tužitelja Davora Fabrisa. To znači da je predmet odlučivanja ispitivanje pravilnosti i zakonitosti pobijane presude u točki I. izreke, te u točkama VII., VIII., IX. i X. izreke samo u odnosu na tog tužitelja.

7. Tuženik pobija presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, a u dijelu svoje žalbe koji se odnosi na one dijelove presude koji su predmet ispitivanja u ovom žalbenom postupku, u bitnom navodi kako tužbeni zahtjev mora biti u kvantitativnom i kvalitativnom smislu određen i da je zato tužbu trebalo vratiti na ispravak i dopunu u dijelu koji se odnosi na izdavanje brisovnog očitovanja zato što tim tužbenim zahtjevom tužitelj traži brisanje „zabilježbe odnosno predbilježbe“. Osim toga navodi kako uz tužbu nije priložen zemljišnoknjižni izvadak niti je tužitelj predložio uvid u zemljišne knjige kako bi sud dobio uvid u promjene upisa. U vezi s tim tvrdi da je u zemljišnim knjigama kao fiducijarni vlasnik upisana Istarska banka, pa tuženik nije dužan izdati brisovno očitovanje jer je tek predbilježeni vlasnik odnosno upis njegovog prava je neizvjestan i uvjetan, kako je to tijekom postupka prigovarao, a što sud uopće nije uzeo u obzir.

8. U odnosu na dio presude kojim je odbijen protutužbeni zahtjev za isplatu određenih novčanih iznosa, tuženik u žalbi navodi kako je kao razlog za donošenje te odluke u obrazloženju presude samo navedeno da tužitelj Baredine d.o.o. i tuženik nisu bili u ugovornom odnosu na temelju ugovora o najmu predmetnog stroja, ali se nigdje ne spominje odnos tuženika i tužitelja Davora Fabrisa odnosno činjenica da je taj tužitelj bio jamac kako u osnovnom ugovoru o najmu tako i u ostalim ugovorima, pa kako je tuženik protutužbu podnio protiv oba tužitelja, tvrdi da presuda uopće nema razloga i da je zbog toga učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Također tvrdi kako je ugovorom o pristupanju dugu novi dužnik postao tužitelj Baredine d.o.o., a tužitelj Davor Fabris je potpisao ugovor kao jamac dakle odgovara za obveze Baredine d.o.o. iz ugovora o najmu za produljeni najam, zatim da je ugovorom o pristupanju dugu tužitelj Baredine d.o.o. pristupio dugu kao novi dužnik uz dotadašnjeg dužnika Obrt za izvođenje građevinskih radova „Teing“, čiji je vlasnik bio tužitelj Davor Fabris, ali tvrdi kako činjenica da je obrt u međuvremenu objavljen nema utjecaja na odgovornost vlasnika

obrta. U vezi s tim tvrdi da je iz sadržaja odredbe članka 6. Ugovora o pristupanju dugu, ugovora o jamstvu i ugovora o asignaciji duga, jasno da je taj tužitelj preuzeo obveze podmirenja produženog najma po ugovoru o najmu, zatim da sud uopće nije uzeo u obzir izjavu koju je 30. kolovoza 2007. potpisao tužitelj Baredine d.o.o. u kojoj priznaje dug u iznosu od 266.412,41 kn i koju je zajedno s bjanko zadužnicom predao tuženiku. Zaključno, žalitelj navodi da sud pogrešno tumači kako se protutužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 116.792,91 kn odnosi na štetu i da tuženik nije dokazao nastanak štete, dok je tuženik protutužbom zahtijevao naplatu rata produljenog najma i kao dokaz za to priložio knjigovodstvene kartice. Stoga smatra da sud pogrešno tumači odlučne činjenice iz protutužbe i isprava priloženih u protutužbi i tako čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Odluku o troškovima postupka pobija zbog odluke o glavnoj stvari i predlaže da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu i preinači pobijani dio presude ili da u tom dijelu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

9. Tužitelj nije podnio odgovor na tuženikovu žalbu.

10. Prvostupanjska presuda je u navedenom dijelu ispitana na temelju odredbe članka 365. ZPP-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

11. Predmet spora o kojem je odlučeno dijelom presude koji se odnosi na tužitelja Davora Fabrisa jest tužbeni zahtjev za izdavanje brisovnog očitovanja i protutužbeni zahtjev za plaćanje iznosa od 116.992,92 kn i 4.997,85 kn, te obroka mjesečne najamnine u iznosu od 7.672,00 kn počevši od 15. rujna 2007., pa sve do povratka stroja na skladište tuženika.

12. Nakon provedenog postupka prvostupanjski sud je utvrdio da su tužitelji, najprije po osnovi Ugovora o najmu i sporazumu o osiguranju potraživanja broj 132/2011 od 27. rujna 2001., a potom po osnovi Ugovora o priznanju duga, pristupanju dugu i jamstvu od 22. siječnja 2003. i Ugovora o pristupanju dospjelim dugu, novom planu otplate, o jamstvu i o asignaciji duga od 19. siječnja 2004., ispunili sve svoje obveze prema tuženiku, štoviše da su tuženiku platili više od onoga što su bili dužni i to za iznos od 43.493,77 kn. S obzirom na to da je tuženikova tražbina prestala prvostupanjski sud je našao osnovanim zahtjev tužitelja Davora Fabrisa za izdavanjem brisovnog očitovanja na temelju kojega se može u zemljišnim knjigama izvršiti brisanje upisa prijenosa vlasništva nekretnine na tuženika (označene kao k.č.br. 4275/2 i upisane u z.k.ul. 1133 k.o. Kringa) radi osiguranja njegove tražbine.

13. Pogrešno žalitelj smatra da tužbeni zahtjev u tome dijelu nije određen u tolikoj mjeri da se po njemu ne bi moglo postupati. Okolnost da je određeno izdavanje brisovnog očitovanja za brisanje zabilježbe odnosno predbilježbe ne utječe na osnovanost tužbenog zahtjeva u tome dijelu. Naime, riječ je obveznopravnom zahtjevu koji se zasniva na činjenici da je Davor Fabris na temelju sporazuma

stranaka dopustio da se radi osiguranja tuženikove tražbine na njega prenese vlasništvo na nekretnini (članci 311. i 312. Ovršnog zakona - „Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20). S obzirom na to da je tužitelj Davor Fabris ispunio svoju obvezu prema tuženiku odnosno da je ona u cijelosti prestala ispunjenjem od strane tužitelja Baredine d.o.o., tuženik je dužan vratiti vlasništvo predmetne nekretnine (članak 323. Ovršnog zakona). Tu svoju obvezu tuženik ispunjava izdavanjem izjave o prestanku tražbine osigurane na taj način i slijedom toga dopuštenjem brisanja upisa prijenosa prava vlasništva.

14. Također na osnovanost tužbenog zahtjeva ne može utjecati okolnost je li u zemljišnim knjigama proveden upis prava vlasništva na tuženika odnosno je li prije tog prijenosa, vlasništvo već bilo preneseno na Istarsku banku. Ovo prije svega zato što je riječ o novim činjenicama koje žalitelj prvi put ističe u žalbi (članka 352. ZPP-a), a potom i zato što te okolnosti, sve da ih je tuženik istaknuo tijekom postupka i da je dokazao njihovu istinitost, ne mogu utjecati na obvezu tuženika da tužitelju izda traženo brisovno očitovanje nakon što je prestala tražbina koja je bila osigurana prijenosom prava vlasništva. Drugim riječima, dospijeće tog obveznopravnog zahtjeva ne ovisi o tome kakvo je stanje u zemljišnoj knjizi, nego samo o činjenici prestanka tražbine.

15. Prema tome, za pravilnu odluku suda o tome zahtjevu bilo je dovoljno samo utvrditi da je tuženikova tražbina prestala. Prvostupanjski sud je tu činjenicu utvrdio na temelju vještačenja provedenog po vještaku Ivici Bariću, kojeg je ocijenio stručnim i objektivnim. Takvu ocjenu žalitelj svojim žalbenim navodima nije doveo u pitanje, a prvostupanjski sud je dao valjane razloge o odlučnim činjenicama koje je utvrdio na taj način. Ovome treba dodati i činjenicu da je čak i vještak Dalida Juretić Fak, koja je izradila nalaz po nalogu samog tuženika, i koji je tuženik predložio kao dokaz tijekom prvostupanjskog postupka, također utvrdila da su tužitelji preplatili svoje obveze za iznos od 42.557,24 kn prema stanju na dan 30. lipnja 2008.

16. Stoga donošenjem pobijane presude o prihvaćanju tužbenog zahtjeva za izdavanje brisovnog očitovanja, nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju ukazuje žalitelj. Nije učinjena ni neka druga bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti. Zato je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a tuženikova žalba odbijena kao neosnovana i presuda potvrđena u točki I. njene izreke.

17. Točne su tvrdnje žalitelja da se dio protutužbenog zahtjeva kojim traži isplatu iznosa od 116.792,91 kn ne odnosi na naknadu štete. Šteta se u tom dijelu protutužbenog zahtjeva spominje samo kao unaprijed ugovoren iznos naknade štete izražen u postotku od glavnog duga koju tuženik trpi zbog zakašnjenja u ispunjavanju te novčane obveze, kao glavnog duga. Međutim iz sadržaja protutužbenog zahtjeva doista nije jasno što navedeni iznos predstavlja, jer tuženik nije naveo nikakve činjenice iz kojih proizlazi osnovanost tog dijela protutužbenog zahtjeva, osim što se pozvao na odredbu članka 6. Ugovora o najmu, prema kojem je tuženik ovlašten zahtijevati i iznose produženog najma i kao dokaz naveo svoje knjigovodstvene kartice za razdoblje od 2007. do 2010. godine.

18. Osnovano žalitelj tvrdi da prvostupanjski sud nije naveo razloge zbog kojih smatra da tužitelj Davor Fabris ne bi bio dužan plaćati tuženiku najamninu za produljeni najam sve do povratka stroja na skladište, jer presuda u tome dijelu sadrži samo razloge koji se tiču tužitelja Baredine d.o.o., a protutužbeni zahtjev je istaknut protiv oba tužitelja (doduše za iznos od 4.997,85 kn to nije posve jasno). Tužitelj je kao vlasnik obrta „Teing“ sklopio Ugovor o najmu i sporazum o osiguranju potraživanja od 27. rujna 2001., Ugovor o priznanju duga, pristupanju dugu i ugovor o jamstvu od 22. siječnja 2003., a 19. siječnja 2004. i Ugovor o pristupanju dospelom dugu, novom planu otplate, ugovor o jamstvu i o asignaciji duga, i to kao glavni dužnik, ali i kao jamac platac. Osnovano tuženik tvrdi da prava i obveze u poslovanju obrta stječe vlasnik obrta, jer obrt nema pravnu osobnost. Stoga se sve pravne radnje koje je u ovom obveznom odnosu poduzeo tužitelj Davor Fabris u svojstvu vlasnika obrta smatraju njegovim pravima i obvezama.

19. Tijekom prvostupanjskog postupka tuženik se više puta pozivao na nalaz i mišljenje vještaka Dalide Juretić Fak kojeg je sam angažirao. Međutim, iz sadržaja te isprave, (kao i iz nalaza i mišljenja vještaka Ivice Barića) jasno proizlazi da su oba tužitelja preplatila svoje obveze iz ugovora sklopljenih s tuženikom po svim osnovama tako da pretplata iznosi 42.557,24 kn zaključno s 30 lipnja 2008. Kraj takvog stanja stvari pozivanje tuženika na sadržaj njegovih knjigovodstvenih kartica zbilja ne može utjecati na drukčiju odluku suda o protutužbenom zahtjevu u odnosu na tužitelja Davora Fabrisa.

20. Dakle, unatoč tome što pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama na temelju kojih je protutužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan u odnosu na tužitelja Davora Fabrisa, na temelju izvedenih dokaza može se zaključiti da su obveze najmoprimca ispunjene (čak i preplaćene), osim povrata predmetnog cestovnog vozila, pa tuženik nema valjanu pravnu osnovu za protutužbeni zahtjev u odnosu na tog tužitelja. U te obveze uključeni su i računi za troškove registracije i rezervnih dijelova u iznosu od 4.997,85 kn koje je tuženik izdao tužitelju Baredine d.o.o. Uz to, predmetno vozilo se uopće ne nalazi u posjedu tužitelja Davora Fabrisa da bi se moglo smatrati da je zadržavanjem posjeda produljen ugovor o najmu u odnosu na njega. I konačno, u prilog neosnovanosti protutužbenog zahtjeva govori i činjenica da tužitelj Baredine d.o.o. nije zadržao predmetno vozilo kao najmoprimac, nego kao osoba koja je ostvarila sve ugovorene uvjete za kupoprodaju tog vozila, dakle, kao kupac, pa ga na temelju te pravne osnove drži u posjedu.

21. Na temelju navedenog tuženikova žalba odbijena je kao neosnovana i prvostupanjska presuda potvrđena u točkama VII., VIII. i IX. njene izreke u odnosu na tužitelja Davora Fabrisa primjenom odredbe članka 373.a ZPP-a.

22. Odluku da svaka stranka snosi svoje troškove prvostupanjski sud je donio pozivom na odredbu članka 154. stavka 2. ZPP-a, a tuženik tu odluku pobija samo zbog odluke o glavnoj stvari. Kako je pobijana presuda potvrđena u dijelu koji se odnosi na tužitelja Davora Fabrisa kojim je tužbeni zahtjev prihvaćen, a protutužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan, taj tužitelj je uspio u ovoj parnici u cijelosti, pa bi tuženik bio dužan nadoknaditi mu parnične troškove na temelju odredbe članka 154.

stavka 1. ZPP-a. Međutim, kako je samo tuženik izjavio žalbu, drugostupanjski sud ne može preinačiti presudu u tome dijelu na njegovu štetu (članak 374. ZPP-a). Zato je i ta odluka potvrđena u odnosu na tužitelja Davora Fabrisa na temelju odredbe članka 380. točke 2. u vezi s odredbom članka 129. stavka 5. ZPP-a.

Zagreb, 16. veljače 2022.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb306-a2ede**

Kontrolni broj: **08096-80f76-0ba34**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.